

Jubileumtocht Den Haag. (03 mei 2008)

De derde jubileumtocht n.a.v. het 100-jarig bestaan van de KNBLO-NL waaraan we deelnamen was de tocht in Den Haag. Op zaterdag 03 mei 2008 vertrokken Christiane, Greta, Serge en ondergetekende naar Den Haag. De verwachtingen waren hoog gespannen. Na Nijnsel en Merselo waren we nu te gast in een grootstad. Vooraleer aan het verslag van deze alweer schitterende jubileumtocht te beginnen, toch nog eerst even dit meegeven. Niet alleen de KNBLO-NL viert dit jaar feest, vele organisatoren van de jubileumtochten hebben dit jaar ook iets te vieren.

De eerste vereniging waar we te gast waren, namelijk "Wandelsportvereniging Ollandse Lange Afstand Tippelaars" vierde vorig jaar haar 40-jarig jubileum. Deze vereniging kon zeker de organisatie van de jubileumtocht in Noord-Brabant als bekroning inroepen voor de 40 jaar waarin ze zich ontpopten tot één van de beste organisatoren in Nederland.

Ook de landelijke jubileumtocht in Merselo werd ingericht door een vereniging die reeds een jarenlange werking achter de rug heeft. "Wandelsportvereniging De Natuurvrienden" mag dit jaar 45 kaarsjes uitblazen. Dit jubileum is niet onopgemerkt voorbijgegaan. Deze vereniging heeft er voor gezorgd dat we een schitterende fenomenale landelijke jubileumtocht hebben gewandeld waar alle deelnemende wandelaars nog lang zullen aan terug denken.

En ook de jubileumtocht in Den Haag werd ingericht door een vereniging die haar strepen reeds verdiend heeft binnen de wandelsport. De "Wandelsportvereniging Sterker Door Strijd Den Haag" viert dit jaar haar 50-jarig bestaan. Onder het motto "100 + 50 jaar samen sterk in wandelen" werd onder een stralend zomers weertje deze jubileumtocht op gang geschoten.

Het was iets voor tien uur als we in Den Haag aankwamen. Net op tijd om ook hier de officiële opening mee te maken. In mijn verslag heb ik een aantal belangrijke geschiedkundige zaken verwerkt die ik overgenomen heb uit het verslag van Mies van der Weijden dat gepubliceerd werd in het clubblad van "W.S.V. Sterker Door Strijd Rotterdam". Het lijkt me belangrijk dat we van een aantal zaken iets meer weten dan we gezien hebben.

De start van deze jubileumtocht was midden in het "Haagse Bos". Geschiedkundig gaan we nu even terug naar de tijd van Willem van Oranje. Hij verordonneerde dat er nooit meer bomen mochten worden gekapt. Want het "Haagse Bos" maakte eens deel uit van een "Oerbos" dat zich ooit uitstreckte van 's-Gravenzande tot voorbij Alkmaar. Van dit echte "oer"-woud zijn nu alleen nog maar het "Haagse Bos" en de "Haarlemmerhout" bij Haarlem nog over. In 1911 gingen tijdens een flinke storm toch heel wat bomen tegen de grond. Werklozen hebben toen voor de herbepanting gezorgd.

We begonnen de wandeling met een schitterend stukje natuurschoon, dwars door het "Haagse Bos". Na twee kilometer kwamen we voorbij het "Paleis Huis ten Bosch". Aan de vlag op het dak zagen we dat de koningin thuis was. Sinds 1981 is dit het woonpaleis van de koningin. Het paleis werd in 1645 gebouwd. Gedurende de "Eerste Wereldoorlog" is het paleis door koningin Wilhelmina bewoond. Tijdens de "Tweede Wereldoorlog" werd het paleis zwaar beschadigd en het is tussen 1950 en 1981 twee keer gerestaureerd. De tocht was zo prachtig dat we het zonder te beseffen na bijna vier kilometer aan de eerste rust waren in een hotel van "Van der Valk". Op het in de zon badend terras lieten vele wandelaars zich het bakkie koffie met appeltaart smaken. Genietend van een fris wit wijntje kon mijn dag al niet meer stuk.

Onder een alsmaar feller schijnende zon zetten we onze weg verder. Greta en ikzelf spraken met Christiane en Serge af op het volgend rustpunt na ongeveer elf kilometer. Het werden zeven kilometers door prachtige parken en villawijken en langs prachtige kastelen. Het eerste kasteel (landgoed) dat we tegenkwamen was "Kasteel Wittenburg" te Wassenaar. In 1901 werd de bouw van dit kasteelachtig landhuis in Hollandse neo-renaïssancestijl voltooid. Typisch voor die tijd is de aanwezigheid van kostbare historische interieur onderdelen zoals schouwen en beschilderde kamerbehangsels die van elders afkomstig zijn. Andere elementen, zoals de massief eikenhouten trap in de hal, zijn speciaal voor het huis vervaardigd. Als onderdeel van de ontwikkeling van een groot openbaar park werd in 1955 "De Wittenburg" met 13,5 hectare grond gekocht door de gemeente Wassenaar. Het kasteel werd doorverkocht aan een sociëteit. Tegenwoordig is het in gebruik als congrescentrum. In het omringende openbare park zijn diverse oude structuren, monumentale bomen en bouwkundige elementen bewaard gebleven die een indruk geven van de rijke geschiedenis van deze buitenplaats.

Even later kwamen we langs het "Kasteel Oud Wassenaar" dat er echt sprookjesachtig uitzag. Iets verder gaven we onze ogen de kost bij het bekijken van de prachtige bejaardenappartementen "Rust en Vreugd". Gelegen aan de rand van zoveel natuurschoon, in zeer stijlvolle gebouwen die lijken op kleine kasteeltjes, is hier duidelijk te zien dat hier bejaarden wonen die geld hebben. Dat op die plaats ooit de melkfabrieken van "Van Menken" stonden, kunnen we ons niet inbeelden.

Na elf kilometer kwamen we dan aan onze tweede rust in hotel/restaurant "De Kieviet". We wachtten op Christiane en Serge om ons daarna neer te vleien op het tuinterras van dit chic etablissement. We lieten het niet aan ons hart komen en beslisten een lichte maaltijd te gebruiken vergezeld van een heerlijk wit wijntje. Onder een stralend zonnetje werden we bediend door een knap dienstertje. Na deze uitgebreide lunchpauze zetten we onze weg verder.

We waren nog maar opnieuw goed op dreef of we hadden een controlepost. De kaartjes werden geknipt en ik maakte van de gelegenheid gebruik om een babbeltje te slaan en onze club voor te stellen. We passeerden nu enkele sportvelden om via een flink aantal trappen naar boven, het duinengebied "Meijendel" in te gaan. Daarboven kregen we een fenomenaal uitzicht op dit prachtig duinengebied. Steeds op en af gaand langs afwisselend verharde wandelpaden en soms dwars over het mulle duinenzand, hadden we ogen te kort om zoveel natuur rondom ons te bewonderen. Zoals bijna alle wandelaars namen ook wij van de gelegenheid gebruik even af te wijken van de route, om te midden van dit enorme duinengebied, het verzetsmonument "De Waalsdorpervlakte" te bekijken. De dag nadien vond daar trouwens een grote herdenkingsplechtigheid plaats. De tocht eindigde zoals ze begon, door prachtige dreven en parken met als apotheose nog even het "Haagse Bos" in.

In deze tocht zaten nu eens de drie belangrijkste woorden die ik steeds aanhaal als het erop aankomt een schitterende wandeldag te beleven, namelijk, natuur, cultuur en gastronomie. Bij aankomst feliciteerde ik direct de voorzitter van de organiserende vereniging en kreeg ik prompt een uitnodiging voor hun jubileumreceptie in september. Spijtig genoeg kan ik er niet naartoe gaan. Dat we ooit nog teruggaan naar deze sympathieke club en naar deze prachtige streek staat echter zo goed als vast.

Uw verslaggever,

GUY DE JAEGER,
Voorzitter
Belgisch-Nederlandse Wandelverbodering.